

Proč to takhle, sakra, nemůže bejt normálně?

Řekla jsem si dneska -tedy ve čtvrtek, když jsem zaklapla dveře po podvečerním venčení.

Dom jsem dorazila výrazně pozdě, neb Prahou se hnala ne buřina, ale přímo apokalypsa a padaly kroupy značných rozměrů, takže nemělo smysl z budovy vystrkovat nos. Brtník ohaříky protáhnul civilizací a tak jsem si řekla, že si je po jednom vytáhnu ještě taky ven.

Rumíček jako první. Tali jsem sdělila, že "TaličekáRumíčekde!" , aby jí bylo jasné, že na ni taky přijde řada, takže se nehrnula ven, jen šíleně smutně čučela, nad nespravedlivostí světa ☹ . A pro dnešek jsem to od první vteřiny pojala čistě "výcvikově". Takže si Rumíček pochodil u nohy, sedal si na dálku, chodil do určených směrů a došlo taky na to, že jsme si šli procvičovat toho zajíce. Ne v svý jamce, ale na podestě. Minule, když tam měl toho zajíce napovelovanýho, předváděl něco mezi zajícem zhrouceným, zajícem hysterickým a zajícem oslavujícím Ramadán. I dneska mi předvedl tuhle variantu a navrch dělal filutu. Moc dobře si jistil, ešivá se tomu směju nebo ne, syčák jeden rezatej ☹ . Tak jsme se tam tomu chvíli věnovali v velkém pobavení starýho pána, co šel od tramvaje. Jak to s ním mám nacvičit, když se mu lidi smějou a on si to užívá. Asi v noci nejspíš ☹ .

Tak jsme se pak radši věnovali normální kynologii a zajíce nechali zajícem. Když jsme došli ke hřišti u našeho domu, převzal Rumouš iniciativu a chvíli zase cvičil on mě - honil mě kolem zábradlí. Jak jinak. A pak šel obíhat lavičky a probíhat mezi sloupama..... byla jsem tam de-facto zbytečná. Cvičil se tak jako vlastně sám ☹ . Pak jsme ještě zaskočili na kraj sídláku a tam si na provazový pyramidě procvičil pěkně krokování a zadní nožičky. Pak jsme se courli a já je šla prohodit.

I Tali to měla čistě výcvikově, jen o tom v některých momentech nevěděla. Ale šlo jí to moc hezky, ba přímo výborně. Hned u vchodu - chodíme s ní teď co nejčastěji tím předním, kde před časem předvedla ten podivuhodnej přemet, když utekla z kufru auta, aby si to tam ochodila - no takže hnedlejc u vchodu mi udělala radost tím, že sice sešla schody napřed, ale když já jsem zůstala stát, tak se "hluboce" zamyslela a pak se sama od sebe vrátila. Nooo, slušnej výkon Taliprsko! Na tebe hodně slušnej, když ses sama ošéfovala. To nebývá vůbec zvykem. Další dobrej výkon podala o kousek dál, když se nechala odírigovat od holuba a jít opačným směrem stále se mnou. Za barákem jsme si dali společnou chůzi, kdy jsem to nechala hodně na ní - když nešla se mnou a šla víc napřed, otočila jsem se, utekla jí - a.... páreček nebyl. Když šla se mnou , páreček byl. Nemluvila jsem, jen se chovala podle toho, co

Proč to takhle, sakra, nemůže bejt normálně?

dělala ona -resp. dělala jsem naprosto opačně to, co ona. Ona vpřed, já na druhou stranu. Třikrát jsem jí takhle v tichosti vzala kramle (a ona při tom zjistila, že si mě musí hlídat) a pak už si dávala mnohem lepší pozor a šly jsme beze slova hezky spolu.

U vedlejšího paneláku si všimla holuba - jak jinak taky, tady u nás, že jo!!! A zde jí teda musím velevychválit, protože nejen, že dělala ohaře velmi poctivě, ale taky se dala od toho pernatce zase odvolat, i když teda s tím, že jsem byla kousek od ní. To nebývá zvykem, protože holubničení opravdu propadla. Jakmile vyjde ven, okamžitě - místo humusů k sežrání, jak to dělala dřív - vyhlíží holuba, aby se mohla plížit, vystavovat, postupovat a holuby plašit. A protože se to ohaření v ní probudilo, je zcela pochopitelný, že přerušit to moc nejde. Ohař když vystavuje, tak má správně vystavovat tak, že se nehne a je zapikolíkovanej a soustředovanej na to zvíře. Takže nejde jí to mít ani za zlý, když "nereaguje" protože prostě opravdu pracuje. Jen teda ne vždycky je to vhodný, že jo. Takže teď usilovně pracuju na tom, aby si zvykla, že někdy prostě pracovat nemůže a musí přijít. A taky že nemůže pracovat, když je třeba holub na silnici a pod.

Poslechla pěkně a tak za odměnu jsme šly spolu za dalšíma dvěma co se usadili na zábradlí. Dvakrát si na povel pěkně cestou sedla a po třetí jsem jí nechala sedět a udělala něco novýho - šla jsem ty holuby sama vyplašit. Useděla to. A nechala se předpisově přivolat. Takže jsem ji chvíli nechala jen tak, ať si mozkovna odpočine, bylo toho na ní moc. Aby se pak zase nastartovala, daly jsme si řepičky na zábradlí a pak přišla chůze u nohy a přechod silnice, kdy na obrubníku sedla jako profík. Nechala jsem ji chvíli pobíhat po zeleným plácku a pak si ji přivolala, posadila a šla schovat naši hledací mističku v trávníku.

Hele vy co to čtete - uvědomujete si, CO čtete?? Že Tali takhle funguje už v civilizaci? Nějak ještě nevěřím tomu, že jí tam můžu nechat nejen si tak pobíhat, ale hlavně to, že je ochotná spolupracovat!!! To je ta bomba!!! Běžela si najít mističku, přinesla jí a jako krajinu přehlídla dvě čivavky, co běžely kolem a trochu blafly. Tak jsme si 2x hodily balonek, došlo na další kratičkou chůzi u nohy a opět profesionální přechod přes silnici. A stejně jako na tom předchozím plácku zeleným došlo i tady na další šmejdění a hledání mističky. S tím, že dřív bych si tady na tom konkrétním místě s Tali nic takovýho lajsnout nemohla, protože jediný co by jí tady zajímalo, by bylo hledání humusů. Teď jsme si místo toho zasejc zavystavovaly dva hřivnáče a pěkně jí to šlo.

Proč to takhle, sakra, nemůže bejt normálně?

Když jsme přecházeli ulici zpátky k našemu domu, tak jak jinak - na silnici překvapenííí!!! - další holub. Já ho ani nepotřebuju vidět, od první vteřiny na ní poznám, že tam je. Moc hezky poslechla, že teda do silnice fakt nesmí a ani při přecházení nebyl problém jí ukočírovat, že tam nepůjde, ale hezky se bude držet mojí maličkosti. Trošinku si to ještě pročuchala před naším domem a pak jsme už hezky spolu šly dom. Já s blaženým úsměvem a ona spokojená.

Proč vona krucinál nemůže takhle fantasticky fungovat normálně. To mi teda řekněte □ .